

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116000184
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1116000184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného T. F., pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 43/2016 z 07.06.2016, na verejnom zasadnutí konanom 07. septembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 43/2016 z 07.06.2016 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný T. F., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., P. č. XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Bratislava od 10.04.2016

uznáva za vinného, že

10.04.2016 v čase okolo 04.55 hod. v Bratislave na Poštovej ulici na schodisku pri vchode vo VÚB banky si sadol z ľavej strany tam spiacemu poškodenému A. D. a začal mu prehľadávať vrecká na bunde a nohaviciach v snahe nájsť nejaké veci poškodeného, ktoré by si mohol vziať, pričom bol pristihnutý hliadkou Policajného zboru

a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 23.08.2015 sp. zn. OT 344/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.08.2015 odsúdený za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov

teda

dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bol za taký čin v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať tento prečin, avšak k dokonaniu prečinu nedošlo

čím spáchal

pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a za to sa

odsudzuje

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupeň stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT 43/2016 z 07.06.2016 bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

10.04.2016 v čase okolo 04.55 hod. v Bratislave na Poštovej ulici na schodisku pri vchode vo VÚB banky si sadol z ľavej strany tam spiacemu poškodenému A. D. a začal mu prehľadávať vrecká na bunde a nohaviciach v snahe nájsť nejaké veci poškodeného, ktoré by si mohol vziať, pričom bol pristihnutý hliadkou Policajného zboru.

Za tento prečin okresný súd obžalovaného podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého ho okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný T. F. a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 07.06.2016 (č.l. 126) a to čo do viny a trestu. Zahlásené odvolanie odôvodnil obžalovaný písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I 22.06.2016. Odvolanie odôvodnil tým, že celý jeho trestný čin, ktorého sa mal dopustiť, bol postavený na tom, že chcel pomôcť opitému človeku. Zdôraznil, že sám poškodený ho vôbec nepoznal a netvrdil, že by ho prehľadával. Je pravdou, že ho chytil v oblasti pása, kde sú aj vrecká a týmto spôsobom sa ho snažil postaviť. Z tohto dôvodu sa policajtom mohlo zdať, že sa snažil poškodeného okradnúť. Celé jeho odsúdenie je postavené len na domnienke policajtov, ktorí mohli tvrdiť, že ho chcel zabiť. Namietal, že mu neboli zobraté stopy spod nechtov, ktoré by potvrdili prítomnosť vlákien z vrecka bundy poškodeného. Poškodenému bol odcudzený mobilný telefón, pričom v tomto smere polícia nevykonala žiadne dôkazy, ani tým, že by sa snažila na toto mobilné číslo poškodeného zavolať. Taktiež neboli braté otlacky z prstov. Zdôraznil, že kamerový záznam nezachytil priebeh jeho konania. Navrhol preto, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Odvolanie obžalovaného bolo zdôvodnené aj obhajcom obžalovaného T. Andrejom Lehoťanom a to podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 01.08.2016. Obhajca v písomne odôvodnenom odvolaní udáva, že obžalovaný chcel len pomôcť človeku, ktorý sedel opitý na zemi. V čase, keď prišiel k poškodenému, snažil sa ho zobudiť aj postaviť tak, že ho chytil pod pazuchy. V tom prišli policajti, ktorí ho zadržali. Napriek tomu, že poškodenému chýbala peňaženka a mobilný telefón, ktoré veci mu odcudzil niekto iný, bol obvinený T. F. z pokusu krádeže. Navrhol preto, aby krajský súd predmetný rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa okresný prokurátor a poškodený písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava písomne vypracovaného odvolania s tým, že je nevinný. Je pravdou, že bol 6 krát súdne trestaný, avšak k trestnej činnosti sa vždy priznal. Poškodenému žiadne veci nezobral.

Poškodený A. D. napriek riadne a včas vykázanému doručeniu dňom 22.07.2016 sa na verejné zasadnutie nedostavil a preto bolo toto vykonané v jeho neprítomnosti.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pri tom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že na

základe odvolania obžalovaného pre chyby uvedené v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. je potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť.

Úvodom je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný T. F. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Ani krajský súd podobne ako okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe.

V odôvodnení napadnutého rozsudku týkajúceho sa výroku o vine, okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok takým konaním, ako je opísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd reagoval aj na obhajobné tvrdenia obžalovaného prednesené v odvolacom konaní a k tomuto dodáva. Z výpovede poškodeného Tomáša D. jednoznačne vyplynulo, že v kritický večer oslavovali kamarátkine narodeniny, pričom v meste pili a na nič si nepamätá, pamätá si len na to, že ho prebrala policajná hliadka, ktorej uviedol, že mu chýbala peňaženka a mobilný telefón. Chýbajúce veci sa obžalovanému nekladú za vinu, pretože tieto veci mohli byť poškodenému jednak odcudzené kdekoľvek a na ktoromkoľvek mieste, kde sa v tom čase pohyboval, prípadne tieto veci mohol aj stratiť. Obžalovanému sa kladie za vinu len to, že sa snažil resp. pokúsil prisvojiť si veci ktoré mal poškodený pri sebe. O nelogičnosti jeho obhajobných tvrdení, že sa snažil len pomôcť opitému človeku, svedčia výpovede príslušníkov polície L. W. a U. B., ktorí videli obžalovaného skláňať sa nad poškodeným s tým, že rukami prehľadával bundu poškodeného a šmátral po tejto bunde. V prípade, že by bol obžalovaný sa snažil len pomôcť poškodenému, nebol by od tohto v čase spozorovania policajnej hliadky, odchádzal rýchlym krokom ba práve naopak, zotrval by pri poškodenom a oznámil by policajtom, že sa tomuto poškodenému snažil len pomôcť. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že aj keď ide o príslušníkov polície, ide o svedkov, ktorým nemal dôvod neveriť, keďže tento popísaný skutok od počiatku trestného stíhania rovnakým spôsobom popisovali. Obhajobné námietky obžalovaného preto považoval odvolací súd za právne irelevantné.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd, po preskúmaní rozsudku a kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, zistil, že obžalovaný T. F. bol uznaný vinným aj z naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák., teda z toho, že sa mal dopustiť prečinu krádeže aj napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Skutková veta, uvedená vo výrokovej časti rozsudku, však vôbec nekorešponduje s tzv. právnou vetou, nakoľko v skutkovej vete vôbec nie je uvedený tento znak kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že skutková veta rozsudku musí odrážať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, musia byť dokazované na hlavnom pojednávaní a z týchto dôkazov musia vyplynúť. Ak súd prvého stupňa uznal obžalovaného T. F. vinným aj z tzv. špeciálnej recidívy (§ 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák.) mal v skutkovej vete aj presne vymedziť, ktoré odsúdenie tento zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty zakladá, aby bolo už z popisu skutkovej vety zrejmé, ktoré odsúdenie považuje za naplnenie tohto znaku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že rovnakého pochybenia sa dopustil už prokurátor v obžalobe zo dňa 12.04.2016, ktorý taktiež v skutkovej vete obžaloby nevymedzil, ktoré odsúdenie považuje za naplnenie kvalifikačného znaku.

Bolo už uvedené vyššie, že o každom znaku skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa musí viesť dokazovanie. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 07.06.2016 nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonal dokazovanie k tomuto kvalifikačnému znaku, nakoľko, v rámci listinných dôkazov, bol prečítaný register trestov, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II bez uvedenia spisovej značky, výpis z evidencie priestupkov a úradný záznam z č.I. 31. Len z prečítania odpisu registra trestov a trestného rozkazu totiž nemožno vyvodiť, ktoré odsúdenie považuje súd prvého stupňa za naplnenie tohto kvalifikačného znaku.

Krajský súd preto na verejnom zasadnutí prečítal a oboznámil pripojený spis okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 344/2015 a zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 23.08.2015 sp. zn. OT 344/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.08.2015 bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného z úmyselného prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom. Za tento prečin mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 353 ods. 2 Tr. por. , § 36 písm. I/, § 37 písm. m/ a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon trestu mu bol podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Za takejto dôkaznej situácie krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) , a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme, musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov. Za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. bolo možné ukladať obžalovanému trest odňatia slobody od 6 mesiacov až 3 rokov. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený), bolo potrebné v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu ukladať obžalovanému trest v rozpätí jedného roka až štyri mesiace až do troch rokov. Trest odňatia slobody navrhovaný prokurátorom na hlavnom pojednávaní považoval aj krajský súd za dostatočný zákonný a spravodlivý.

Obžalovaný T. F. bol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a preto podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. krajský súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.